

då du sa att du också trodde
att något stannade kvar i rummet
för att spegelbilden fångat din blick
så många gånger
men här finns du inte
du finns inte någonstans längre
förutom i det liv som pågår
vid sidan av den här verkligheten
vi fick det där huset på landet som du ville ha
där allt var vitt
och jag skulle sitta i gungstolen
och läsa boken och höra dig
hur du rörde dig runt i rummet
för att landa mittemot eller i min famn
du minns den drömmen jag berättade för dig
om julen
den kommer snart

och då pågår den samtidigt som våra liv
de pågår skilda från varann
eller inte ens skilda
för att de har ingen koppling överhuvudtaget
bara det som är enat kan vara åtskilt
vi bara existerar
och samtidigt
håller du mig runt höften i valsfattningen
och jag vilar huvudet på din axel
och våra fötter lyfter knappt över golvet
men vi rör oss långsamt ändå
känner du den varma doften från köket?
känner du hur senhösten doftar
när vi öppnar fönstret ut emot skogen?
känner du mitt huvud vila i ditt knä?

två steg fram och ett steg tillbaka

(2012/11/26)

rytmen kan inte bli på något annat sätt

jag är skamfull och det gör ont i mig

när jag hör den besvikna rösten av en kär förälder

som bara vill hjälpa till

men inte vet att det är försent

som bara vill se mig lycklig

och som jag vet bär ett enormt ok

för att jag inte är det

det är inte ert fel

jag lägger på luren med ett tungt hjärta

han hade läst i tidningen att något skulle hända

så att jag vet

jag kanske kan prata med någon?

jag hör hoppet i hans röst

hur han vill att det han säger ska vara något nytt

något revolutionerande

något som är svaren på mina frågor

på min ensamhet

på min menlöshet

på min desperation

men det är det inte

han hör min uppgivenhet

som jag desperat försöker dölja

nej

det är redan försent

sånt planeras flera år i förväg

det gör så ont att höra hans sorg på andra sidan

jaha

okej

han ville bara att jag skulle veta

jag tackar för att han tänkt på mig